

הדלקת נרות: 16:00

צאת השבת: 17:11

מוצ"ש לר"ת: 17:44

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

מריבות

תופעה שכחה ונפוצה בשנה הראשונה היא תופעת המריבות והקטטות. נחשוב לרגע מהיכן הגיעו בני הזוג האלה. הוא איש והיא אשה. הוא מעדה אחת והיא מעדה אחרת. לו יש מנטליות מסוימת ולה יש מנטליות אחרת. הוא בראש כזה והיא בראש אחר. אז איך יתכן שהם לא יתקוטטו? בשנה הראשונה ישנו תהליך של השתדלות ההתאחדות, וישנם קשיים רבים שצריך להתמודד איתם.

חתן וכלה יקרים, כאן אני רוצה להדגיש בעיקר את נושא הפה הנקי. הרבה זוגות צעירים שהגיעו אלי התלוננו על בעיה שאין להם שליטה עליה. אמר לי חתן צעיר: הרב, אמנם לא נעים לי לומר, אבל אני חייב לספר לך. כשאני ואשתי מתקוטטים אנחנו לא יורדים 'לקרשים', אלא אל 'מתחת לקרשים'. בלהט הקטטה והמריבה אנחנו אומרים מילים שפושעים לא אומרים... וכאשר מסתיימת המריבה, שנינו יושבים ובוכים על זה שהעזנו לומר אחד לשני כאלו מילים...

ואנחנו שואלים איך הגיע הזוג היקר הזה למצב הזה? התשובה לכך היא פשוטה, הם לא הציבו קווים אדומים לפני החתונה. כאשר נפגשים לפני החתונה צריכים לדבר על הקווים האדומים שאותם לא נחצה בשום פנים ואופן. אחד מהקווים האלו הוא הגדרה של אלו מילים יאמרו בבית ואלו מילים לא יאמרו אפילו כאשר כועסים. הנושא הזה היה צריך להיות מלווה וברור לפני החתונה. ועכשיו אחרי שכבר נשואים, עדיין לא מאוחר לדבר על זה ולסמן קווים אדומים ולסכם אלו מילים אף פעם לא אומרים.

ואם עדיין יש קושי לשלוט על הפה, אז כדאי לעשות סימן מוסכם שאם עושים אותו (כמו נגיעה באף, או באוזן או איזה סימן אחר שרק שניהם יודעים עליו), אז מפסיקים מיד בפעם אחת. ואם גם זה לא עוזר, אז שאחד מבני הזוג ילך לשפוף זבל, או סתם יצא מהבית לכמה דקות, עד יעבור זעם.

זאת ועוד, לא להתחיל לחשוב שכדאי להתגרש בגלל המריבות, או שזה לא יסתדר לעולם. זה טבעי וקורה לכולם. זהו חלק מהתהליך של השנה הראשונה ולא צריך להתרגש מכך ולהגיע למסקנות והצהרות מיותרות. צריך לזכור שאת השנה הראשונה לא שוכחים מהר, ובעיקר האשה היא זו שתמיד מחזירה את בעלה לשנה הראשונה. עכשיו מובן ביתר שאת מדוע התורה ציוותה "וְשָׂמַח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקַח".

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

המפגש הגדול

"הצילני נא מיד אחי מיד עשו, כי ירא אנוכי אותו פן יבא והכני אם על בנים". אחרי 22 שנה שהיה יעקב בבית לבן נשא את נשותיו והוליד את השבטים הגיע הזמן לחזור לארץ ישראל.

אבל בארץ ישראל מכה לו אחיו הגדול עשו שלא שכח שיעקב לקח את בכרותו ואת ברכותיו לפני שברח ללבן. המפגש הזה מאד מסוכן ואי אפשר לדעת מה יהיה בסופו. לכן יעקב אבינו מתכוון בשלשה דרכים: לדורון, לתפילה, ולמלחמה.

נתבונן בתפילת יעקב שביקש מהקב"ה שיצילהו. "הצילני נא מיד אחי מיד עשו", מפני מה יעקב אבינו כופל את דבריו "מיד אחי מיד עשו"? כולם יודעים שיש לו רק אח אחד.

אלא ביקש יעקב מהקב"ה שיצילהו בן אם עשו מתנהג כאחיו ומראה אהווה וסימפטיה ובין אם הוא מתנהג כעשו הרשע שבא למלחמה עם צבא וכלי נשק.

קוראים יקרים מתי עשו יותר מסוכן, כאשר הוא מופיע "כאחי" או מופיע "כעשו"? כמובן שאחי יותר מסוכן שהרי אם הוא מופיע כעשו אפשר לראות את האויב להכיר אותו, לדעת באיזה כלי נשק הוא משתמש ולהפעיל טקטיקות ואסטרטגיות, שהרי רואים מולנו את האויב.

אבל אם הוא מופיע כאחי אי אפשר לדעת מתי תהיה ההתקפה וקשה מאד להתגונן מפניו. לכן הקדים יעקב אחי לעשו כי שם המלחמה קשה יותר.

ובאמת כאשר נפגשו יעקב ועשו התגלה עשו כמו אחיו שנאמר: "וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפול על צואריו וישקהו..." בתורה המילה ישקהו יש מעליה נקודות, ומפני מה? אמרו חז"ל אל תגיד וישקהו אלא וישכהו – עשו ניסה לנשך את יעקב.

ועל זה אמר החכם מכל האדם "נאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיקות שונא" כלומר כשהאוהב שלך פוצע אותך ומוכיח אותך זה הרבה יותר טוב מאשר השונא מנשק אותך, כשהאויב מנשק אותך לא יכול להגן על עצמך והסכנה שתתחבר איתו!!! ובאותו זמן תהפוך להיות חלק ממנו שזה "הנשיכה" הגדולה ביותר.

מציאות זאת מוכחת לדורות. כשעם ישראל התחבר לגויים והפך להיות חלק מהם הוא פשוט נעלם! ההתבוללות נוגסת בעם ישראל יותר מהלחמות הקשות בהיסטוריה שהרי במשך הדורות עשרות מיליונים התבוללו כאשר הגוי – עשו – התנהג "כאחי" ואז הוא כבר לא צריך להפעיל שום כח ואפילו לא לירות ירייה אחת וכבר אנחנו נופלים לרגליו ונעלמים.

מפני מה עם ישראל לא גדל בכמות ב- 70 שנה האחרונות? בגלל האחוזים הגבוהים של התבוללות וזה כתוצאה מכך שעשו מתנהג איתנו כמו אח.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוואס

אישה שאומרת את המילה האחרונה בבית הולכת לחנות חיות ומבקשת תוכי מדבר. המוכר ממליץ על תוכי שידוע שתי שפות והיא ממחרת לרכוש ומביאה אותו הביתה. כעבור יומיים חוזרת הגברת אל החנות: "איזה שתי שפות?!", אמרה למוכר בזעם, "התוכי הזה לא מדבר בכלל!!" לוקח המוכר את התוכי בידיו, וזה מיד פורש כנפיו, מנגב מצחו ולוחש למוכר: "תודה להשם שחזרתי אליך... זאת לא נותנת להשחיל מילה!!!"

בדיחה

טיפול נקודתי

עלינו ההורים לשוחח איתם על המיוחדות שבהם, על הכישרונות שיש להם, ושאינשים באמת מעריכים את האדם השקט הצנוע והלא מתבלט. זה השדר הכי חזק שאפשר לשדר, וכולם מרגישים את זה. דווקא אלו שצועקים ועושים בלגאן זוכים ליחס מזלזל ואפילו מבזה. שיחות מעין אלה מעצימות אותם ומעודדות אותם להיות מה שהם באמת, ולא לנסות לחקות אנשים אחרים.

חרדה - צריך לדעת שבגילאי הבגרות, המתבגרים מתחילים לסבול מבעיות של חרדה, כגון: בדידות, חיים ומוות, רעיונות משונים וכדומה. מצב זה נובע כתוצאה מהמעבר מעולם הילדות לעולם הבגרות. דברים שהם לא שמו לב אליהם כשהם היו קטנים, נראים להם עכשיו גדולים. מודעות אָבֵל שפעם לא דיברו אליהם, עכשיו מסעירות אותם. הן מעוררות אותם שאינשים נפטרים מהעולם.

שימו לב שהצעירים והצעירות אוהבים לשמוע שירי דיכאון, חיים ומוות, פרידות מרגשות וכדומה. וכל כך למה? הוא אשר אמרנו, הם עסוקים בזה. שאם לא כן, מדוע בחור צעיר ללא עול ומחויבות מאזין לשירי דיכאון ועצב?

לאחר שלמדנו והבנו מהם הסימפטומים לזהות את המשבר, ניגש לטיפול בהם נקודתית. הוא רוצה לבנות את הזהות שלו, לכן אסור לנו לומר לו: 'אתה עוד ילד', 'תפסיק לחלום' ומשפטים דומים, כי הוא יפנה לרחוב ולחברה למצוא תשובות, והתוצאה תהיה שהוא יתנתק מהבית. עלינו ההורים לשוחח איתו בהזדמנויות קרובות על הזהות שלו, מהן השאיפות שלו, ומה הוא רוצה להיות כשהיה גדול.

תפישת עתיד, היא דבר חשוב מאד בחיי האדם, ועוזרת לכוון את השאיפות ולרכז אותן למטרה. גם כאן, נדרשים שיחות עם הבחורים והבחורות בנושא של עיצוב העתיד, והאחריות לחיים.

מייחדות - אמרנו שהבחור רוצה להרגיש שהוא במרכז העולם. זה מתבטא בכך שהוא צועק, שורק ועושה רעש ברחוב, כדי שירגיש שהוא עבר... הבחורה עמדה מול המראה והביטה בעצמה כשעתיים. היא התאפרה ואחר כך הסירה את הכל והתאפרה מחדש... כשהיא ירדה למטה, היא היתה בטוחה שהרחוב יעמוד מלכת והאנשים יעצרו את נשימתם... אבל היא ראתה שאף אחד לא שם לב. מצבים כאלו גורמים להם צער ותסכול ונדמה להם שאף אחד לא מתייחס אליהם ולא מחשיב אותם.

סיפור לשבת

הגאון המקובל הרב שמואל דרזי זצוק"ל

פעמים רבות חשו ברוח-הקודש האופפת את הרב. סיפר שמשו של הצדיק, ר' משה, כי באחד הימים בשעת חצות בעודו ישן, ניגש אליו הרב דרזי להעירו, שכן בהיותו משמש כשמש, הקצה לו הרב חדר בביתו. ר' משה הזדרז וקם, כשיצא ראה, כי כעשרים אברכים מוכנים לנסיעה דחופה ואשר שני גדולי עולם, הרב דרזי זצ"ל והרב כדורי זצ"ל התכוננו לבצעה ללא דיחוי. מיד הם נסעו בטרנזיט והגיעו בסביבות השעה 17:17 לפנות בוקר לציונם של אביי ורבי.

שם עשו ייחודים והתפללו עד אור הבוקר ללא דיבורים. משם הם נסעו לציונו של בניהו בן יהוידע, ולבסוף כשסיימו, העז אחד מהאברכים לשאול את הרב: "רבנו, מה קרה?". הרב השיב כי נגזרה גזרה קשה על עם ישראל מאזור סוריה, אך, ברוך ה', הם הצליחו בעזרת התפילות לבטל את הגזרה הנוראה. ואכן, באותו יום הייתה תקרית גדולה באזור סוריה, ולא היו לעם ישראל שום אבדות בנפש. הרב דרזי והרב כדורי לא שמעו חדשות, ולמרות הכול, הם ידעו הכול לפני כולם.

היה זה כאשר צרה חדשה נחתה על עם ישראל ככלל ועל ירושלים בפרט - כת ה"מורמונים"! הם רצו לבנות בסמוך למקום המקדש את בית זוהמתם. רבינו והמקובל הרב יצחק כדורי עמדו בפרץ כדי לעקור את הדבר. המורמונים מומחים בכישופים, וניסו לעשות הכול כדי לגרום לעם ישראל לסטות מדרך הישר, כדי שיהיה יותר קל להשמידו. באחד הפעמים בהם מסר רבינו שיעור, לפתע הפסיק באמצע השיעור ואמר, כי הוא מרגיש דבר רע הנמצא בתוכם, ולא נרגע, עד שאמר, כי חש הוא באישה העומדת בחוף וכולה רוע ובאה מכת המורמונים כדי להזיק. שמשו של הרב, ר' שלום, יצא החוצה, ואכן ראה אישה המכוסה מהראש ועד כף רגל.

היא ניגשה למשמש וביקשה להיכנס אל הרב באמתלה, כי יש לה בעיה חמורה והיא מבקשת את ברכתו של הרב. כמובן שר' שלום לא אפשר לאשה להיכנס. היא ניסתה שוב ושוב, וכאשר ראתה, כי לא תותר כניסתה לרב, ובטרם עזבה את המקום, צעקה בקול גדול ושרטה את ר' שלום שריטות עמוקות בידו, עד שעור ידיו נשאר בציפורניה, והוא חזר לשיעור כשכולו זב דם.

רק לאחר מכן אמר הרב, כי חש הוא שהטומאה חלפה לה, ועתה ניתן להמשיך בשיעור. גם בתפילותיהם בכותל ניסו המורמונים להפריע, הכמרים היו באים עם טלית מעל ראשם - כדי שלא יזהו אותם, וכך יוכלו לשבש את תפילותיהם. אולם הרב תמיד הרגיש בהם, והיה שולח מתלמידיו, כדי שישלקו אותם מהמקום הקדוש. פעם הגאון הרב יעקב יוסף שלח אל הרב בחור, בכדי שיחליפו שם לאביו שכבר עבר 3 פעמים ניתוח לב, וקראו לו כל המערכות. הניתוח ערך 46 שעות ואפילו לא סגרו לו את התפרים מרוב שהמצב היה חמור, וחשבו שאין מה לעשות.

הרב הוסיף לו את השם "בן ציון" ונתן לו קמיע שמכניסים לתוך מים במשך עשרה ימים ושתיים. אולם במקרה זה לא הייתה אפשרות שהחולה ישתה מן המים, ולכן הרב אמר שישומו לו מהמים על המצח, על השפתיים ועל הלב. והנה, באותו יום כבר העבירו אותו למחלקה רגילה ואפילו לא לטיפול נמרץ. ולאחר עשרה ימים החולה השתחרר מבית-החולים.

כל זה היה בחודש אייר תשס"ב, ובסוף שנת תשס"ג איבד החולה את הקמיע ושכח מזה, לאחר מכן קיבל דלקת ראות חריפה והיה שלושה שבועות במחלקת טיפול נמרץ. הרופאים אמרו לו שיתכונן לגרוע מכל כי המצב קשה מאוד, והרב שוב עשה קמיע ואמר שהרבה מסירות נפש הוא משקיע בזה, ואחרי אחד עשרה ימים הוא יצא מבית-החולים. שאלו את הרב מדוע הפעם זה לקח 44 ימים ואילו בפעם שעברה הוא יצא לאחר 47 ימים, אמר להם מכיוון שבשבת שכחו להשרות במים לכן אותו יום לא נחשב והיו צריכים יום נוסף.

הרב היה הולך בכל יום בקביעות לכותל, היה הראשון ובכל מצב. אין זה משנה אם היה מדובר ביום גשום ואפילו בימי השלג והיה צריך לעשות מאמצים עילאיים בכדי להגיע. איש אמת, עד שקשה להאמין מהי מידת האמת שהיתה בו. אנשים העידו שהיו רחוקים מאוד מתורה ומצוות ואמרו כל זה היה עד שפגשנו את הרב דרזי, אבל כשפגשנו אותו לא יכולנו לעמוד מול האמת שלו וחזרנו בתשובה.

(פניני עין חמד)

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחפף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חינוך עכשיו - 1599-59-59-39

